

بررسی شرایط بهداشت محیط بخش کن (تهران)

دکتر کرامت الله ایماندل *

دکتر منوچهر محسنی *

خانم فرشته فرزیان پور **

خلاصه :

در نیمه اول سال ۱۳۵۶، مطالعه‌ای بهروش توصیفی روی ۵۰ خانوار انتخاب شده بخش کن مشتمل بر ۸۹۰ نفر انجام گردید. این بررسی نشان داد که ۳۳ درصد زنان و مردان در گروه سنی ۱۵-۴۲ بوده و بعد خانوار ۱۰٪ میباشد. اختلاف سطح درآمد در این بخش زیاد و در حالیکه بیش از $\frac{1}{4}$ خانوارها در سال کمتر از ۸۰۰ تومان درآمد دارند $\frac{1}{7}$ درصد خانوارها درآمدی بیش از ۲۰۰۰ تومان درسال دارند، ۴ درصد افراد بیسادو $\frac{1}{9}$ درصد دارای تحصیلاتی بالای دبیلم میباشند. گرچه متوسط تعداد افرادیکه در یک اطاق زندگی میکنند ۲/۲ نفر بوده و از استاندارد کمیته بهداشت مسکن انجمن بهداشت عمومی امریکا (در هر اطاق ۱۰ نفر) بیشتر است، ولی در عوض متوسط سطح مسکونی موجود برای یکنفر $\frac{۵}{۷}$ مترمربع، یعنی بیش از دو برابر استاندارد $\frac{۳}{۶}$ مترمربع (توصیه شده است). بعلت عدم اجرای برنامه‌های آموزشی، غسالخانه موجود در منطقه مورد استفاده قرار نگرفته و اهالی برای شستشو و غسل ابوات همانند شستشوی ظروف، سبزیجات، آب تنی در ایام تابستان از آب جوش و کانال استفاده میسازند که ممکنست به بخارهای بخارهای بخار شود. نسبت ابتلاء به اسهال در میان کودکان کمتر از $\frac{۶}{۷}$ سال $\frac{۲}{۲}$ درصد است که از این میان ۴ درصد موارد مربوط به نوزادان است. آزمایش انجام شده روی هفت نمونه آب مشروب و مقایسه نتایج آن با استاندارد بین‌المللی آب مشروب سازمان جهانی بهداشت نشان داد که M.P.N. میان ۲۴ تا ۱۳۵۰ با معدل ۶۹۰ در مورد کلiform های مذکوی $\frac{۱}{۰۰}$ تا $\frac{۹۰}{۰}$ با میانگین ۴۶ در هر ۱۰۰ میلی لیتر بوده و میتوان گفت که آب مشروب این بخش (در زمان بررسی) کاملاً از نظر میکروبی آلوده بوده و با استاندارد بین‌المللی آب مشروب بهیچوجه مطابقت نداشت.

* - اعضاء هیئت علمی دانشکده بهداشت دانشگاه تهران .
** - فوق لیسانس آموزش بهداشت .

بررسی ویژه‌ای در مورد آب آشامیدنی منطقه صورت گرفت که جنبه‌های زیر را شامل می‌شود. نمونه برداری از منابع آب مشروب بخش کن و انجام آزمایش‌های فیزیکی (کدورت، درجه حرارت، رنگ، کل باقیمانده خشک در ۱۰۰ درجه سانتیگراد) آزمایش‌های فیزیکو شیمیائی (pH-هدایت الکتریکی) آزمایش‌های نیمیائی (کلرور - سولفات - نیترات - کربنات - پیکربنات و سختی) آزمایش‌های میکروبی (شمارش کلیه میکروبها - تشخیص کلیفرم‌ها از یکدیگر و بالاخره تشخیص منشاء احتمالی کلیفرم‌ها) و مقایسه نتایج آن با استاندارد یین‌المللی آب مشروب سازمان جهانی بهداشت (۷۹).

جدول شماره ۱ - تعداد خانوار انتخاب شده از ه محله بخش کن

نام محله	تعداد خانوار	تعداد خانوار انتخاب شده در آزمایش اولیه	تعداد خانوار انتخاب شده در آزمایش اولیه	مجموع	کل افراد تحت بررسی
در قاضی	۲۸۸	۱۰	۱۰	۱۳۲۸	۱۱۸
میانده	۸۲	۰	۰	۵۱۲	۷۹
سرآسیاب	۴۲۹	۱۰	۱۰	۲۳۹۰	۲۰۰
اسمعیلان	۲۷۳	۱۰	۱۰	۱۴۹۰	۱۰۳
بالون	۱۳۰	۷	۷	۸۷۰	۸۴
جمع	۱۲۰۲	۴۷	۴۷	۶۶۰۰	۵۸۹

مشخصات عمومی محل مورد مطالعه:

دھخدا در لغتنامه خود تحت حرف «ك»(۸) و رضا صادقی در سالنامه فرهنگ کن(۹) واژه کن را بمعنی درخت و جای انبوه از درخت ذکر نموده‌اند. کن مرکز بخشی است در شمال باختری تهران که در ابتدای دره سولقان واقع و ۶۰۰ نفر جمعیت دارد و از پنج محله به نام‌های در قاضی، میانده، سرآسیاب، اسمعیلان، بالون تشکیل شده است. این محله‌ها و پاغات کن در قسمت خاور رو دخانه کن که از ارتفاعات شمالی سولقان سرچشمه می‌گیرد واقع است. بخش کن دارای بخشداری، زاندارمی، بهداشتی، ثبت احوال، پست، دفتر استناد رسمی، دبستان، دوره راهنمائی و دبیرستان پسرانه و دبستان دخترانه هر کدام یک واحد ولی دوره راهنمائی دخترانه دو واحد آموزشی و چند کلاس مبارزه با یوسوادی برای بزرگسالان و چند باب مغازه می‌باشد.

از نظر نظام ارضی، زمین‌های مزروعی این منطقه بصورت خردبالکشو غالباً وقوعی است. مساحت اراضی زیر کشت گندم آبی ۱۰۰۰، آیش ۱۲۰۰، سایر محصولات زراعی ۳۰۰، مراتع طبیعی ۱۴۰ با غل و قلمستان ۱۲۵ بایر و قابل دایر شدن ۱۲۵ بایر و غیر قابل دایر شدن ۱۲۵ هکتار است. در این بخش ۱۲۰۲ خانوار زندگی میکنند که اکثر آنها کشاورزند. خانه اغلب قدیمی، خشت و گلی با تیر چوبی و چندین پنجه و دارای یک یا چندین در با مستراح غیر بهداشتی، سیماهی عمومی محله‌های بخش کن را مشخص مینماید. در هر خانه یک تا چهار اتاق وجود دارد و گرچه تعداد اطاقها کم است ولی وسعت آنها بسیار زیاد میباشد و بجز خانه‌های نو ماز تمام منازل دارای تنور و آغل بوده و در اکثر آنها مرغ و خروس و گوسفند نگاهداری میشود. از نظر تأسیسات بهداشتی کن دارای هفت حمام بوده و به استثنای حمام محله بالون که منحصر آ دارای خزینه است بقیه حمام‌ها دارای دوش و خزینه میباشد.

از نظر خدمات بهداشتی - درمانی، دو پزشک عمومی، یک بهدار روستا، یک مامای روستائی، یک پرستار، دو بهیار، دو دپلمه و یکنفر مسئول داروخانه، نیروی خدمات بهداشتی درمانی بخش کن را تشکیل میدهد. جمع آوری زباله پنج محله بخش کن بهده شهرداری ناحیه ۱۱ است که در کن قرار دارد. زباله توسط چند نفر رفتگر با چرخهای دستی جمع آوری، در گوشه خرابه ریخته و توسط کامیونهای رویاز جمع آوری و به رودخانه کن تخلیه میشود. بخش کن در زبان اجرای این مطالعه فاقد لوله کشی آب و کشتارگاه بوده و آب انبارهایی که بوسیله رودخانه کن و سولقان پر میگردد تنها مخازن آب آشامیدنی روستا را تشکیل میدهد. درآمد روستائیان از راه زراعت با غداری و دامداری تأمین میشود.

پافته‌های بررسی:

حداکثر زنان و مردان (۳/۳ درصد) در گروه سنی (۱۵-۲۴) هستند و بعد خانوار ۰/۰ میباشد. در یک منزل یکتا چهار خانوار زندگی میکنند، بطوریکه ۷/۶۴ (۷٪) جمعیت منازل دو خانواری و (۴ درصد) در منازل چهار خانواری سکونت دارند. از نظر وضع مالکیت خانه ۷/۸۶ درصد اهالی کن دارای خانه شخصی بوده و تنها ۳/۳ درصد بقیه اجاره نشین میباشند. ۷/۹۴ درصد منازل دارای پنجه بوده و از نور طبیعی و کافی برخورد دار میباشند. در حالیکه متوجه تعداد افرادیکه در یک اطاق بسر میبرند ۲/۲ نفر است ولی متوسط سطح مسکونی که بهر نفر از اعضاء خانواده میرسد ۵/۷ متر مربع است. ۷/۹۸ درصد خانوارها از برق و بقیه از چراگاهی نفتی برای تأمین روشنایی استفاده میکنند. عدهای از اهالی برای تعویض هوای درونی اطاقهای خود از تهویه طبیعی و ۳/۵ درصد افراد از بادزن برقی و ۱۲ درصد کولر دستی و ۶/۴ درصد افراد از کولر برقی و در زستان برای تأمین گرمای ۴۴ درصد بخاری نفتی لوله دار و بدون لوله و ۶/۴ درصد منقل و کرسی و بقیه از بخاری گازی و برقی استفاده مینمایند. اکثریت افراد (۷/۴ درصد) در منازل خود حمام ندارند و ۷/۲ درصد خانه ها فاقد دستشویی میباشد.

۴ درصد افراد بیسواند و ۷/۶ درصد دارای تحصیلاتی بالای دپلم هستند. اختلاف سطح درآمد در میان آنها بسیار زیاد است، بطوریکه بیش از ۴/۴ خانوارها در سال

کمتر از ۸۰۰ تومان درآمد دارند. ۷/۱ درصد خانوارها درآمدی بیش از ۲۰۰۰ تومان در سال و حتی چند خانوار در این گروه بالاتر از ۳۶۰۰ تومان در سال درآمد داشته‌اند.

دفع مدفع غیر بهداشتی است و در مقایسه با یک مستراح بهداشتی، اکثر مستراح‌ها غیر بهداشتی می‌باشد. بطوریکه ۷/۸ درصد شیرآب، ۷/۳ درصد فاقد درب بوده و از پرده‌های پارچه‌ای استفاده می‌کنند و ۸/۸ درصد بقیه مستراح‌ها سقف ندارد.

در مورد نگهداری موقع زیاله در منازل ۶۴ درصد خانوارها زیاله را در سطل بدون درپوش جمع آوری می‌کنند و ۵/۳ درصد خانوارها از ظروف درپوش دار و بقیه از طویله یا گوشه خانه برای جمع آوری زیاله استفاده مینمایند.

در ۴ درصد منازل بخش کن حیواناتی نظیر گاو و گوسفند، ۵ درصد مرغ و خروس، ۲/۳ درصد کبوتر و ۷/۸ درصد الاغ نگهداری می‌کنند و نگهداری مرغ و خروس یک امر سنتی بوده و عقیده دارند وجود آنان در خانه برای آنها آمد دارد. برای نگهداری حیوانات ۳۹/۳ درصد از خانه‌ها از طویله، ۵/۳ درصد از نفس و ۳/۶ درصد از کارتون استفاده می‌کنند و بقیه هم حیوانات خود را در حیاط منازل نگهداری می‌کنند. ۱/۴ درصد خانواده‌ها فضولات حیوانی را بطريق غیر بهداشتی جمع آوری می‌کنند. ۹۸ درصد اهالی کن از آب انبار، ۱/۳ درصد از آب قنات و بقیه (۷/۱ درصد) از آب تصفیه شده شهر زیبا که در چند کیلومتری کن واقع است برای آشامیدن استفاده می‌کنند.

پرسشن در سوره ضرورت‌شستن دستها پس از اجابت مزاج و قبل از صرف غذا، صدرصد افراد مورد بررسی پاسخ مشیت دادند ولی در عمل فقط ۵۰ درصد به این امر توجه نموده و دستهای خود را با صابون می‌شویند و ۳۶ درصد فقط دست‌خود را آب می‌کشند تانجس نباشد و اظهار میدارند که مرده از آب تمیز است و لزومی نمی‌بینند که دستهای خود را با صابون بشویند. پس از شستشوی دست ۷/۰ درصد از حوله اشترانکی استفاده می‌کنند، حمام گرفتن بیشتر برای انجام فرایض دینی مثل غسل و غیره انجام می‌گیرد و نظافت و بهداشت در مرحله دوم اهمیت قرار دارد.

۸۴ درصد افراد ظروف خود را کنار جوی آبی که در خانه‌ها و یا کوچه‌جاور منزل جربان دارد و یا سرخوض شستشو میدهند و این درحالی است که فقط ۲ درصد آنها دارای ظرف شوئی در خانه هستند.

۹۶ درصد خانوارها دارای یخچال و ۹۲ درصد دارای چراغ گاز می‌باشند. اطلاعات حاصل از مطالعه کیفیت هفت نمونه آب برداشت شده از منابع مختلف در طول بررسی و مقایسه آن با استاندارد بین‌المللی آب مشروب سازمان بهداشت جهانی (۷) نشان داد که از نظر فیزیکی و شیمیائی و فیزیکو‌شیمیائی با استاندارد بین‌المللی آب مشروب مطابقت داشته ولی از نظر باکتریولوژیکی آب‌این بخش (در زمان بررسی) آلوده بوده بطوریکه M. P. N. بین ۰-۲۴ تا ۱۳۵ و کلیفرم‌های مدفعی ۱۰۰ تا ۹۰۰ در هر ۱۰۰ سیلی لیتر آب بوده است.

نتیجه :

آب مشروب بخش کن از نظر بیکروبی آلوده بوده و آلودگی آن ریشه مدفعوعی دارد و برای کاهش دادن موارد بیماری های روده ای توصیه میشود که از منطقه شهر زیبا که بیش از چند کیلومتر تا کن فاصله ندارد لوله کشی نموده و آب تصفیه شده در اختیار اهالی قرارداده شود. با انجام فعالیتهای آموزشی، سطح آگاهیهای اهالی را بالا برد و آنگاه از غسالخانه پس از یک تعمیر جزئی استفاده شود و از غسل دادن اموات در آب رودخانه جدا خودداری نمایند.

گرچه رویه مرفت و وضع اقتصادی اهالی نسبتاً خوب است و درصد از یخچال و ۹۲ درصد از چراغ گاز استفاده مینمایند ولی غالب مستراح ها و نحوه جمع آوری و دفع مواد زائد غیر بهداشتی بوده و با آموزش بهداشت میتوان نارسانی را جبران نمود و گامی در جهت بهداشت و سلامتی افراد منطقه برداشت.

REFERENCES

- 1- W.H.O. (1964) "Soil Transmitted Helminths," W.H.O. Technical Report Series No. 277, Geneva.
- 2- W.H.O. (1972) "Health Hazards of The Human Environment" W.H.O. Geneva.
- 3- Barzgar, M.A. Sadeghie, A. "Delivery of Medical Care By The Health Auxiliaries And Behdasht-Yar, In West Azerbaijan, Iran." "Iranian J. Publ. Hith. Winter 1978-9 Vol. 7 No. 4, pp. 216.
- 4- Salvato, Jr. Joseph A. (1972) "Environmental Engineering and Sanitation" 2nd ed. Wiley-Intrescence publisher, New York.
- 5- Joint Committee on Rural Sanitation, Individual Water Supply Systems, Publ. 24, U.S. Public Health Service, Washington,D.C. 1950, pp. 61.
- 5- American Public Health Association, American Water Works Association and Water Pollution Control Federation (1975)

"Standard Methods for The Examination of Water and Waste Water" 13th ed. New York, APHA..

7- World Health Organization (1971)" International Standard For Drinking Water." W.H.O. 3rd ed., Geneva.

۸ - دهدخا علی اکبر، لغت نامه حرف ک، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران ۱۳۳۴ (صفحه ۲۱۸)

۹ - صادقی رضا " سالنامه فرهنگ کن " انتشارات تهران مصور سال ۱۳۳۸ (صفحات ۳۷ و ۳۸)